

въти, които съдобрѣ прѣведени и истълкувани, както и всички други церковни книги, защото Богъ е създалъ всичките хора за хвала и слава на Себе си.“

Святополкъ приелъ св. Методия споредъ както му пишѣлъ да стори папата и го взѣлъ подъ своя закрила. Поради това, и, понеже Моравия била вече умирена, просвѣтителната дѣятелност на Св. Методия започнала да се развива много бѣрзо и да дава изобилни плодове.

Нѣмското духовенство неможало да си намѣри мѣстото отъ ядъ за гдѣто Панония и Моравия се изпльзвали тѣй лесно и скоро изъ рѣцѣтъ му. То правило, струвало и най сѣтнѣ сполучило да наостри папата противъ Славянското богослужение и да го накара да го забрани. Папа Иоаннъ VIII-й, безъ да обрѣща внимание на това, гдѣто неговия прѣдшественникъ папа Адриянъ II-й, та-че и самъ той, не отколѣ билъ позволилъ да се служи по Славянски въ церквите на Панония и Моравия, въ 878 г. запрѣтилъ да става за напрѣдъ това и, съ особено писмо, съобщилъ за туй си запрѣщение на св. Методия. Св. Методий, обаче, не обрналъ твърдѣ внимание на това запрѣщение и си продѣлжавалъ работата по старому, като се наблюдавалъ на даденното нему по рано повложение за извършванието на Славянското богослужение. Тогава Нѣмското духовенство обвинило св. Методия въ еретичество и непокорство къмъ папата. То наострило и Святополка противъ